

A Győri Ítéltábla, mint másodfokú bíróság Győrött, a 2014. évi december hó 9. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

v é g z é s t :

A szexuális erőszak büntette miatt **vádlott** ellen indult büntető ügyben a Tatabányai Törvényszék 2014. február hó 25. napján kelt 4.B.171/2013/11. számú **ítéletét helybenhagyja** azzal, hogy a vádlott terhére rótt 2 rb. szexuális erőszak büntettének törvényhelye pontosan a Btk.197.§./1/ bekezdés a./pont 2. fordulat, /3/ bekezdés b./pont 1. fordulat, /4/ bekezdés a./pont.

A **vádlott** által 2014. február hó 25. napjától a mai napig előzetes fogvatartásban töltött időt a kiszabott szabadságvesztésbe beszámítja.

A másodfokú eljárásban 10.980.- /Tízezer-kilencszáznyolcvan/ Ft bűnügyi költség merült fel, melyet a vádlott köteles felhívásra az államnak megfizetni.

I n d o k o l á s :

A Tatabányai Törvényszék a 4.B.2013/11.szám alatti ítéletében **vádlottat** bűnösnek mondta ki 2 rb. szexuális erőszak büntetében a 2012. évi C. tv. 197.§ /1/ bekezdés a/ pont, /3/ bekezdés b/ pont és a /4/ bekezdés a/ pontja szerint minősülően. Ezért halmazati büntetésül 9 év fegyházban végrehajtandó szabadságvesztésre és 10 év közügyektől eltiltás mellékbüntetésre ítélte. Kimondta, hogy a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontja a büntetés kétharmad részének kitöltését követő nap. Kötelezte a vádlottat az eljárás során felmerült bűnügyi költség megfizetésére.

Az ítélet ellen az ügyész a vádlott terhére, hosszabb tartamú szabadságvesztés kiszabása, míg a vádlott felmentés, védője elsősorban felmentés, másodsorban enyhítés érdekében jelentettek be fellebbezést.

A Győri Fellebbviteli Főügyészség átiratában az ügyész által bejelentett fellebbezést fenntartotta. Hivatkozott arra, hogy a törvényszék a perrendi szabályok betartása

mellett folytatta le az eljárást. A bizonyítékok megfelelő mérlegelésével megalapozott tényállást állapított meg, melynek alapján okszerűen vont következtetést a vádlott bűnösségére. Utalt arra is, hogy a törvényszék az időbeli hatály kérdésében nem tévedett, a cselekmények jogi minősítése is megfelel a büntető anyagi jogi szabályoknak azzal, hogy az adott jogszabályhelyen belül fel kell hívni a /3/ bekezdés b/ pontja esetén az I. és II., a /4/ bekezdésen belül pedig az I., II. és III. fordulatot, így a cselekmény helyes megnevezése: tizenkettedik életévét be nem töltött, hozzátartozója felügyelete alatt álló személy sérelmére testi épség elleni közvetlen fenyegetéssel elkövetett szexuális erőszak büntette. A kiszabott büntetést a vádlott büntetlen előélete ellenére sem találta elégségesnek, hivatkozva arra, hogy az időmúlás az elévülési idő tükrében nem mondható jelentősnek, emellett a vádlott cselekményei kétszeresen is minősülnek.

A másodfokú nyilvános ülésen a fellebbviteli főügyészség képviselője az átiratban foglaltakat fenntartotta. Utalt arra, hogy az elbíráláskor hatályos törvény alkalmazásával a középérték 13 év 9 hónapra emelkedik, ezzel együtt összességében maga is ezen törvény alkalmazását látta indokoltnak. Hivatkozott arra, hogy az első fokú bíróság a bünteteskiszabási tényezőket kimerítően feltárta, az időmúlás azonban nem bír olyan jelentőséggel, amely lehetővé tenné a komoly tárgyi súlyú, nagyfokú társadalomra veszélyességet mutató bűncselekmények esetében a középértéktől való ilyen mérvű eltérést. Ezért indítványa arra irányult, hogy az ítélet tábla **vádlott** büntetését a középértéket jobban közelítő tartamúra súlyosítsa.

Vádlott védője a fellebbezést fenntartva összefoglalta azokat a körülményeket, amelyek álláspontja szerint a felmentés irányába mutatnak, hangsúlyozva, hogy azok alapján csak nagyon messzemenő következtetéssel lehet a vádlott bűnösségére következtetést vonni. Amennyiben az ítélet tábla a felmentésre irányuló fellebbezést nem találta alaposnak, úgy a védő másodlagosan a büntetés enyhítésére tett indítványt.

Vádlott a felmentést célzó részében csatlakozott védőjéhez továbbra is ártatlanságát hangoztatva. Fellebbezését írásban is indokolta lényegében megismételve az első fokú eljárásban előterjesztett védekezését.

A fellebbezésekre tekintettel az ítélet tábla a törvényszék ítéletét és az azt megelőző eljárást teljes terjedelmében felülbírálta a Be. 348.§-ának megfelelően.

Ennek során megállapította, hogy az első fokú bíróság az eljárási szabályokat betartva folytatta le a bizonyítási eljárást. A sértett életkorából adódóan a nyomozati szakban részben speciális törvényi szabályozás mellett folyt a felderítő munka. A kiskorú sértett kihallgatása nyomozási bíró által történt az ehhez kapcsolódó eljárási szabályok betartása mellett. Így a két sértetti tanúvallomás bizonyítéki körbe való

beemelésének nem volt eljárási akadály. Az első fokú bíróság a rendelkezésre álló egyéb bizonyítékokat is beszerezte, tárgyalás anyagává tette, valamennyi bizonyítékot értékelési körébe vonta. Foglalkozott a vádlotti védekezéssel, a további bizonyítékokkal, de perdöntő, meghatározó kiindulási pontként kellett vizsgálnia a sértetti vallomások, összevetve a vádlotti és egyéb személyi bizonyítékokkal, valamint a pszichológus és pszichiáter szakértői véleményekkel, elme-orvosszakértői véleménnyel, a gyermekjóléti szakszolgálat iratanyagának adataival. Gyk. **sértett** kétszeri nyomozási bíró előtt tett vallomása lehetőséget adott a bíróság számára, hogy a vallomásokat önmagukban is összehasonlíthassa, vizsgálva, hogy azokban esetleg észlelhető-e bármiféle zavar, ellentmondás, egyéb olyan körülmény, amely a gyk. sértett által elmondottak valóságalapjának megkérdőjelezésére adna alapot. E kérdésben helyesen foglalt állást a törvényszék, amikor megállapította, hogy a vallomástételek során a sértett nem tett mást, mint életkorának megfelelően, súlyos lelki traumák közepette felidézte a vele történeteket. Komoly jelentősége van a sértetti vallomások értékelésekor annak a körülménynek is, hogy nagy valószínűséggel a sértett élete végéig megőrizte volna magában az átélt, önvádálshoz vezető, általa feldolgozhatatlannak érzett szexuális háttérű traumatizációt, ha nem hallja meg anyja és nevelő apja beszélgetését arról, hogy a nagyapját nagy valószínűséggel vissza kell költöztetni az ő lakásukba. Ez robbantotta ki belőle azt az elemi erejű érzelmi reakciót, amely az anyjában és nevelő apjában is komolyan felvetette annak gyanúját, hogy a nagyapa és unoka közt valamilyen, a gyermek által elfogadhatatlan esemény zajlott le korábban. A gyk. sértett környezetében élők, a vele foglalkozó pszichológusok nyilatkozatai alapján megállapítható, hogy a lényegét illetően **sértett** az eseményekről azonosan számolt be mindenkinek. Vallomásához illeszthető volt az édesanya tanúvallomásának azon részlete, melyben arról nyilatkozott, hogy az adott alkalmakkor történt vásárlásaikat követően az apja milyen helyzetben nyitott ajtót az amúgy soha nem, de ezen esetekben kulcsra zárt lakás ajtajában. A családgondozó, a gyermekjóléti szolgálat pszichológusa a sértettel való személyes találkozást követően azonosan vonták le azt a következtetést a gyermek reakciói, megnyilvánulása alapján, hogy azok valóban megélt, negatív élményeken alapulnak. Ezt a megállapításukat erősítette meg a sértett vonatkozásában elkészült igazságügyi pszichológus szakértői vélemény is, kimondva, hogy a gyk. sértettet súlyos fokú sérültség érte, amely lényegében a feldolgozhatatlan szexuális traumatizáltságon alapul. Megfelelő magyarázattal szolgált a szakértő a kiegészítő szakértői véleményében arra nézve is, hogy mi lehet az oka annak, hogy **sértett** leginkább, legteljesebben a nyomozási bíró előtt nyílt meg. Ez a fokozatos szorongás oldódás a sértettnél annak a körülménynek a levonására is következtetni enged, hogy sem konfabuláció, sem külső befolyásolás, betanítottság nem érhető nyomon a vallomásaiban. A pszichológus szakértő és a gyermek osztályfőnökének vallomásából megállapítható, ugyancsak fontos tényező, hogy a gyermeknél a vele történetek következtében kialakult pszichoszomatikus és egyéb zavarokat tekintve is idővel kedvező változás állt be, az őt ért negatív hatások okozta bezárkózottság látványosan oldódott, megszűnt. Ezek a bizonyítékok tehát

egyértelműen alátámasztották, megerősítették azt az első fokú bíróság által is helyesen levont következtetést, hogy a sértett mindenben a történeteknek megfelelő vallomást tett, mely ekként alapját képezheti a tényállásnak is. A vádlott felmentésére ekként a másodfokú eljárásban sem kerülhetett sor.

A rendelkezésre álló bizonyítékok fenti, okszerű, logikus mérlegelésével megállapított tényállás mentes a Be. 351.§ /2/ bekezdésében írt hibáktól, hiányosságoktól, így az /1/ bekezdés értelmében alapját képezhette a másodfokú bíróság határozatának is.

A tényállás alapján helyesen vont következtetést a törvényszék a vádlott bűnösségére. Kimerítő indokolás mellett megalapozottan foglalt állást az időbeli hatály kérdésében is. A bűncselekmények megnevezése, jogi minősítése is megfelel a büntető anyagi jogi szabályoknak az alábbi kiegészítéssel. Az első fokú bíróság a vádlott terhére többszörösen minősülő szexuális erőszak büntettét róta megállapítva, hogy a Btk. 197.§ /1/ bekezdés a/ pontja a testi épség elleni fenyegetésen, a /3/ bekezdés b/ pontja a hozzátartozói viszonyon, a /4/ bekezdés a/ pontja pedig ez előbbi körülményen és azon alapul, hogy a sértett 12. évét nem töltötte be. A /3/ bekezdés b/ pontjában a törvényhozó egyrészt a hozzátartozói minőséget, másrészt a sértett kiszolgáltatott, alárendelt helyzetét értékeli súlyosabban. Ez utóbbi a hozzátartozói viszonyhoz képest kiegészítő jellegű, meglévő hozzátartozói viszony esetén az egyéb viszonyt, így pl. az elkövető felügyelete alatt állást szükségtelen felhívni. A bűncselekmény bírósági határozatban történő megnevezéséről szóló 61.BK. véleményből következően az elkövetési magatartáson belül az azonos büntetési tétellel fenyegetett alakzatra az adott fordulat arab számmal történő megjelölésével kell utalni. Ennek megfelelően az ítélet tábla a Btk.197.§ /1/ bekezdés a/ pontján belül 2. fordulatként megjelölte a testi épség elleni közvetlen fenyegetéssel megvalósított, a /3/ bekezdés b/ pontján belül az 1. fordulat megjelölésével a hozzátartozói alakzatot.

Az első fokú bíróság a büntetés kiszabása során irányadó körülményeket teljeskörűen feltárta. Kétségtelen, hogy a vádlott a szexuális kényszerítés enyhébb formáját, a testi épség elleni közvetlen fenyegetést és nem a súlyosabb megítélésű, tényleges erőszakot alkalmazta, de a bűncselekmény konkrét tárgyi súlyát nagyban emeli, hogy a gyk. sértettnél a cselekmények következtében feldolgozatlan szexuális háttérű traumatizációban, védtelenségérzetben megnyilvánuló súlyos sérültség alakult ki. A bűncselekmény konkrét tárgyi súlyát, a cselekmény társadalomra veszélyességét és a további enyhítő és súlyosító körülményeket összevetve, az ítélet tábla úgy találta, hogy az első fokú bíróság által kiszabott 9 évi fegyházbüntetés tettarányos. Az adott bűncselekmény kategórián belül nem tartozik a legsúlyosabb megítélésű elkövetési magatartások közé, ezért olyan mérvű felemelése, amely a másodfokú eljárásban megengedett, nem indokolt. Ebből azonban következik az is, hogy az ítélet tábla a szabadságvesztés enyhítésére sem látott okot, törvényes lehetőséget. A másodfokú eljárásban olyan új, az első fokú bíróság által fel nem tárt, nem értékelt további

enyhítő körülményeket rögzíteni nem lehetett, amelyek ezt indokoltá, lehetővé tennék. A szabadságvesztés tartamához megfelelően igazodik a közügyektől eltiltás tartama is. Tekintve, hogy az ítélet további rendelkezései is törvényesek, az ítéletábra a törvényszék ítéletét a Be. 371.§ /1/ bekezdése alapján helybenhagyta.

A kiszabott szabadságvesztésbe beszámította a 2014. február 25. napjától előzetes fogvatartásban töltött időt a Btk. 92.§ /1/ és /2/ bekezdésének megfelelően és a Be. 338.§ /1/ bekezdése alapján kötelezte a vádlottat a másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költség megfizetésére.

Győr, 2014. évi december hó 9. napján

Dr.Kovács Tamás sk.
a tanács elnöke

Dr.Takácsné dr.Helyes Klára sk.
a tanács tagja, előadó

Dr.Miklós Mária sk.
a tanács tagja

Z á r a d é k :

Ezzel a végzéssel a Tatabányai Törvényszék 2014. február 25. napján kelt 4.B.171/2013/11.szám alatti ítélete a mai napon jogerőre emelkedett és végrehajtható.

Győr, 2014. december 9. napján

Dr. Kovács Tamás sk.
a tanács elnöke

a kiadmány hitelül

kiadó